

עד שלבסוף הוקמה ועדת חקירה מיוחדת, מטעם ועדת הפנים של הכנסת, כדי לפענח את גורל הילדים שנעלמו.

הועדה, שהורכבה מפרקליט מחוז הציפון יוסף בהלול ומרבי"ק ראו"ב מינקובסקי ממשטרת ישראל, קבעה כי מרביתם המכרעת של התינוקות אומנם נפטרו. עלי פי היתר מיוחזק מאת היועץ המשפטי עיינה הועדה בתיקי האימוץ של כ-3000 ילדים מהשנים 1949-1956; בתיקים אלה מצאה את שמותיהם של שניים מן הנעדרים - הם נמסרו לאימוץ ללא ידיעת הוריהם, ש-סברו כי התינוקות מתו ונקברו.

אבל נותרו עוד 20 ילדים שלא נודע דבר על גורלם. החוס היחידי שיכול היה להיריביל לפענח תעלומת היעלמם נכלל בפיטקה האחרונה של דו"ח הועדה:

"...נתפרסמו בעיתונות, וכן נמסרו לידי ועדה ידיעות המתיירות להצביע כי ילדים תימניים מישראל נמסרו ליהודים בחו"ל. הועדה חקרה בישראל אם יש יסוד לכאורה לידיעה הנ"ל, אך לא הגיעה כאן לתוצאות. לדעת הועדה הידיעות שבידה מצדיקות לכאורה חקירה בחו"ל. היא דוחה לשירי המשפטים והמטרה במכתב מיוחד בנוון זה, והמליצה על עריכת חקירה".

הסוחר:

ירד מישראל

למשפט, "נתפרסמו בעיתונות וכן נמסרו לידי סרו להועדה ידיעות..." מתייחס כל כולו לגילוי העולם הזה.

בעמוד השער לפני קצת למעלה משלוש שנים (העולם הזה 1532) נאמר: הגילוי המזעזע של השנה - ילדי תימן נמכרו לאמריקה!

בגוף הכתבה נאמר, כי ילדים רבים הוברו מארץ, נמכרו למשפחות יהודיות, תמורת 5000 דולאר לילד. הובאו גם מיקרים מסוימים של משפחות אמריקאיות כאלה, אשר קנו ילדים מישראל.

מי מכר את הילדים? גילתה הכתבה: "עסקן דתי ידוע, שאף נושא בתואר רב, אמר כי עסקיו אינם תמיד כשרים. הוא אורח אמריקאי, אף כי גדל וחונן בירושלים. הוא ירד מהארץ בשנות השלושים, לאחר שאביו הסתבך בשערורייה גדולה".

בכתבה נאמר עוד: "שמות האנשים האלה שמורים במערכת העולם הזה, והיא תמסור אותם לאנשים המוסמכים, אם תיירוש לעשות זאת".

זמן קצר אחרי פירסום כתבה זו, נפגשו במשרדי המערכת חברי ועדת החקירה בהלול ומינקובסקי עם ראש המערכת שלום כהן. הוא מסר להם את שמות המשפחות שקנו את הילדים - ואת שם הרב היורד שהבריח את הילדים לחו"ל ומכר אותם למשפחות המאמצות.

אבל כפי שתברי הועדה ציינו בדו"ח שלהם, לא נערכה חקירה בחו"ל - וההמלצה לערוך חקירה כזו לא בוצעה.

ייתכן שהיו סיבות אחדות מדוע לא בוצעה חקירה זו. כמו, למשל, חוסר-התועלת בגילוי ילדים שהם כבר אמריקאים לכל דבר, בני משפחות טובות ומאושרות. אבל היתה סיבה נוספת: סוחר הילדים הוא עסקן ידוע בחוגי המפד"ל.

מה בין הרבנית

לסוחר-הילדים?

מה היא לפרשת ילדי תימן ולפרשת הרבנית איזקסון?

עובדה מרכזית אחת: אותו סוחר-ילדים, שמכר את תינוקות תימן, הוא קרוב-משפחה של הרב רוזנבאום.

והוא היה בארץ ימים אחדים לפני שהגיעה הרבנית איזקסון כדי לקחת את הסוחר החיה. כאשר הסתבך העניין - הסוחר תלק גם הוא.

אולי ימצאו עכשיו שרי המשפטים והמטרה לנכון לחקור את האיש, ולברר מה מימדו יצאו התינוקות מישראל?

הפעם אין אפילו צורך לבקש את השם במערכת העולם הזה. הוא רשום בתיקי ועדת-החקירה הראשונה.

במדינה

דרכי-חיים החוק עולה באש

הפרשה היא פרשת הירצחו של הגניקולוג בן ה-85, שמואל זיגמונד אהרונסון, שנמצא הרוג בדירתו בתל-אביב ב-16 אפריל 1969. העציר בן ה-16 הוא החשוד ברצח.

לכל עציר וחשוד ישנה הזכות לא לשאת פעולה עם חקוריו ולשתוק. אבל הפרשה הנוכחית מעלה ספיקות רציניות בקשר למימושה של זכות זו.

לדברי סניגורו של הנער החשוד, עורך-הדין חיים קאזיס, נכלא הנער בתא בודד באור-כביר, נחקר יומם ולילה ללא הרף, תוך הפעלת לחץ עליו בדברי נועם ובכוח הרוח. לאחר ימים רבים של טיפול כזה, הודה הנער ברצח - טוען קאזיס.

חמורה היא העובדה שהמטרה לא איפשרה לקאזיס להתראות עם שולחו זמן רב, עד שהסניגור נאלץ לשלוח מכתב תלונה למפקד פנחס קופל.

למה אונס? כל העובדות האלו חוזרות ומעלות את השאלה - שאינה חדשה: מה בעצם הולך שם, בתדרתי-החורים של משטרת-ישראל בהם נחקרים חשודים?

בנוסף לעובדה אחרת - הלא היא שמו המפורסם לשימצה של בית-המעצר באב"ר כביר, הידוע כמקום שנועד לשבור עצירים - אין אפשרות להימנע מלתמוה: האם נבע נסיון האונס ומכות-הרצח מיוזמתם הפרטית של שני ההומואים - או שהם קיבלו השראה לכך ממקום אחר?

דרכי-אדם ברה-המזל האומלל

כל חייו של אלן רס"אל עברו בסימן המזל הטוב: הוא נולד כילד יפהפה לאביו ועורך-הדין המצליח, נשלח לבתי-הספר הי

שופטת בדיעית פרוטקציה למכביה-האש

סתום. אחרי כמה שיכנועים, הגיע הנפט בכמות גדולה מדי. תוך שניות נאחזה הידירה כולה באש. היא זריאה. השופטת התקשרה עם מכביה-האש, אבל המיספר היה תפוס. תוך ייאוש טלפנה למשטרה - וזו, מתוך כבוד למעמד השופטת, קיבלה על עצמה להביא את מכביה-האש. אחרי כמה דקות הגיעו השוטרים והכבאים גם יחד.

בינתיים פשטה הבהלה בכל הבית בחוב רופין, תל-אביב. השחקן אריק לביא התעורר, ראה היבהוב, יצא לחדר-המדרגות. הוא רץ חזרה, העיר את אשתו, שושיק לביא. די היה במילה אחת - "אש!" - כדי ששושיק תפוצץ ממיטתה, וטיטל לדיה את תינוקה, תגרור את אמה. תוך שניות היתה כל משפחת לביא ברחוב. השופטת עצמה לא איבדה את ראשה אף לרגע. היא הצטערה רק על דבר אחד - כל ספרי-החוק שלה, שעלו כעשרת אלפים ל"י, עלו באש.

פושעים אונס בבית-המעצר

המחזה שנתגלה לעיני השופטים היה מזעזע. הנאשם שהוכנס לפניהם נראה כאילו לאחר תאונת-דרכים: פרצופו היה חבול, עיניו עטורות פנסים כחולים ומפיו זול ריר. כאשר קרב אליו סניגורו הנודה ב"שאלה מה אירע, לא ענה הפצוע. שני הומואים פושעים - שני הומוסקסואלים מבוגרים, פושעים מזעזעים, לשכנע אותו למישכב-זכר. כאשר התנגד, ניסו לאונס אותו בכוח. הסוהרים שהגיעו לתא לקול זעקותיו לא גילו כנראה ודיוות יתרה, מצאו אותו כבר שרוע על הריצפה שותת-דם. האשמות חמורות. תגובת המשטרה להתקפה הנתעבת היתה שהיא חוקרת. אולם תעלומה זו, שהיא החמורה ביותר בפרשה - אינה בשום אופן היחידה.

חקיפת מטוס, אל-על

ביום השלישי לפני שבוע ניהלה העיר מינכן את חיה כרגיל. לכאורה היה זה בוקר ככל הבקרים. בשעה 12.53 התפוצץ רימון הראשון בנמל-התעופה של מינכן, מקום שם נחת 33 דקות קודם לכן מטוס הבואינג של אל-על, בטיסה 435, מתל-אביב ללונדון דרך מינכן.

בשעה 12.59, לאחר שבנמל-התעופה נשמעו שתי התפוצצויות נוספות הגיעה קריאת האזעקה הראשונה לבית-החולים של מינכן. נמסר כי אחד מנוסעי אל-על, אריה קצנשטיין בן ה-32 נהרג. ההרוג הראשון במיתקפה הערבית על ישראלים על אדמת גרמניה. כשם שכתב האבנד צייטונג של מינכן: "כשאנו שומעים על מלחמת גרילה במחתרת לנו מסוגלים להבין זאת. אולם שעה שמטורפים עושים מעשי זרעה לאור היום קשה לנו לתפוס זאת". המטורפים היו במקרה זה מוחמד אל חנפי (24), מהגוס מצרי, עבד אל רחמן סליח (21), סטודנט ירדני, ומוחמד חדידי (28) סטודנט ירדני אף הוא.

שלושת הנגרים יצאו ב-1 בפברואר מרבית-עמון בדרום לספרד. זאת בכל אופן הייתה מטרתה המוצהרת של נסיעתם. כשהגיעו לפאריס, ב-9 בפברואר, ביקשו וקיבלו השלושה בפאריס ויוזת לאטיילה. ביום השלישי הגורלי יצאו שלושתם בטיסת איר פראנס מס' 730 למינכן בדרום לרומא. למינכן הגיעו בשעה 10.08. לאחר נחיתתם נכנסו אלולם המעבר כשהם ממינכן לטיסת לופסהנזה 342 שנועדה לקחתם בשעה 14.30 ממינכן לרומא. ל-שלושתם היו מקומות שמורים לטיסה. המתנקשים תיכננו את צעדיהם בקפדנות, כשהם מתאימים את נחיתתם במינכן למועד נחיתתו של מטוס אל-על. אולם בלוד חל איחור מה ומטוס הבואינג בטיסה 435 יצא לדרכו לאחר השעה השש. מזג-אוויר סוער מעל לאלפים גרם לאיחור נוסף והמטוס הגיע למינכן בשעה 12.20 ולא ב-11.30 לפי לוח הזמנים.

לפי החוכנית המקורית היה המטיס צריך לצאת ב-12.10 ללונדון. המטוס שלא נועד לקחת נוסעים או מטען במינכן, נחת רק להורדת נוסעים ולתדלוק.

בטיסה למינכן היו כ-70 נוסעים, ארבעה אנשי צוות. 6 דיילות ודייל נוסף שהיה למעשה איש-בטחון ישראלי. לאחר הנחיתה יוצאים ממנו בדרך כלל במקרים כאלה אנשי הצוות הטכני כשהדיילות ואיש הבטחון ממתנינים בתוך המטוס. איש הבטחון מאבטח בצורה כזו את שלום המטוס, בשעת החניה.

חשבתי

שזו הלצה

מינכן אין איש-הבטחון הישראלי בודד. מזה מחצית השנה שומרים על המטוס שני אנשי-בטחון מקומיים חמושים בתת-מקלעים. 55 נוסעים ירדו במינכן ו-15 נועדו להמשיך ללונדון. הנוסעים במעבר נכנסו יחד עם אנשי הצוות אלולם המעבר הגדול (60x30 מטר). ב-מקום נמצאת גם חנות פטורה ממכס והיא מהווה מבחינה חוקית אזור אקסטרטריטוריאלי. נוסעי אל-על התפרו בוולם. ליד הבאר התיישבו שבעה נוסעים: ארבעה אנשי הצוות, שידרו הפעם גם הם, והשחקנית חנה מרון, אסי דיין ושרון שוגרמן נוסעת עצירה. בנוסף לישראלים נמצאו באותה שעה בוולם תריסר נוסעי סוויסאר שנועדו לצאת לציריך ב-13.30. כשסיימו את הקפה והחלו לנוע לעבר היציאה הגיע למקום פראנץ דונואבאור, נהג האוטובוס, שהתניע את המכונית והביאה ליציאה כשהוא ממתין לנוסעים. ליד דוכן הקפטריה הראתה חנה מרון אותה שעה לקברניט אורי כהן צעצוע מעניין, שרכשה בחנות הפטורה ממכס. הם החלו צועדים לעבר הילת. יתר הנוסעים ישבו כבר בתוך האוטובוס. כהן לא הספיק לצאת דרך הפתח כשראה אדם אוהז ברימון ניצב מולה. "חשבתי שזו הלצה" סיפר אחר כך כהן. שניות ספורות לאחר מכן הבחין באדם נוסף האוחז אקדה בידו. כהן שמע אחד מהם אומר: "יש לי רימון בידי. אינך יכול לעשות מאומה". אבל הקברניט ה"גבוה (1.98 מ') עשה מעשה בלתי צפוי, שהפתיע את התיקפים. הוא אחז בידו של נושא הרימון וקרבו אליו, כשהוא מסובבו על מנת שיחצוץ בינו לבין

חשוד אונגליק המזד ברח

טובים וקיבל בלדותו כל מה שביקש. כשגמר את בית-הספר התגייס לצנחנים. אחרי שסיים את הצבא, הירבה בטיולים לחו"ל, משם חזר עם מלאי סיפורים: הייתי באנגליה שלושה חודשים על אניית הפירטים שמשדרת מוסיקה בלי רישיון, סיפר. אני אקנה אונגיה ואפתח שירות שידור פרטי, הבטיח. או: "פגשתי באיטליה את ריטה פאבונה. אני אביא אותה להופעה בארץ". ועוד כהנה וכהנה. בטשח החתוכית הישראליות נחשב אלן איש-העולם-הגדול - היי. בדסקוטקים התל-אביביים הוא היה אורח רצוי. לפני שבועות מספר הפתיע אלן: "גמרתי עם חיי הלילה", סיפר לחבריו. "אני הולך ללמוד באוניברסיטה. אתם עוד תשמעו ממני". ואכן, לא עבר חודש והם שמעו עליו. היה זה באירלנד, שם תפסו את אלן רב-אל, שכונה בפי המלעזים אונגליק (חסר-מזל באידיש), בניסיון להבריח 20 קילו חאשיש.